

Sygn. akt IV KK 213/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2021 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

sprawy **S. Z. (Z.)**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt II K (...)

1) uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania;

2) wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. Z. został oskarżony o to, że w dniu 24 stycznia 2020 r. w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości 1,92 grama netto, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem nakazowym z dnia 19 maja 2020 r., sygn. akt II K (...):

1. w pkt I uznał oskarżonego S. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. z 2008 r. poz. 1030 z późn. zmianami) – i za ten czyn, na mocy art. 62 ust. 1 ww. ustawy przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierzył mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności, ustalając na mocy art. 35 § 1 k.k. wymiar czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny na 10 (dziesięć) godzin w stosunku miesięcznym;
2. w pkt II na mocy art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci białego proszku – amfetaminy, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 28 pod poz. 1, poprzez jego zniszczenie;
3. w pkt III obciążył częściowo S. Z. kosztami procesu.

Wymienione orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 5 czerwca 2020 r. (k.50).

Kasację od przedmiotowego wyroku wniósł Prokurator Generalny (data wpływu: 30 kwietnia 2021 r.), zaskarżając to orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, na niekorzyść S. Z..

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 35 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu w czasie odbywania kary ograniczenia wolności obowiązku wykonywania pracy wskazanej przez sąd w wymiarze 10 (dziesięciu) godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy przepis art. 35 § 1 k.k. stanowi, że obowiązek określony w art. 34 § 1a pkt 1 k.k. polega na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona kasacja okazała się w sposób oczywisty zasadna i w związku z tym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu, o którym mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma autor kasacji, że zgodnie z treścią art. 35 § 1 k.k., nieodpłatna, kontrolowana praca na cele społeczne winna zostać orzeczona w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym. Wobec tego, Sąd Rejonowy ustalając na podstawie ww. przepisu wymiar czasu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny „*na 10 (dziesięć) godzin w stosunku miesięcznym*”, dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego wskazanego w zarzucie kasacyjnym, które bez wątpienia miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tej sytuacji koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym Sąd ten powinien rozpoznać sprawę zgodnie z zakresem przekazania, a w przypadku wymierzenia kary baczyć, aby mieściła się ona w granicach przewidzianych przez przepisy prawa materialnego.

Orzeczenie o wydatkach związanych z kasacją Prokuratora Generalnego oparto na podstawie art. 638 k.p.k.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.